

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai

Cu Duhul Sfânt Mângâietorul cobor în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu, și cu El te povățuiesc, și cu El te întăresc, și cu El suflu peste tine înviorare mereu, ca să pot Eu cu tine și ca să poți tu cu Mine peste pământ cu Duhul Meu, cu facerea din nou a lumii, că nu mai este decât sfârșitul lumii peste tot pe pământ, fiindcă lumea cea fără de Dumnezeu își lucrează numai sfârșit, numai vremelnicie, căci ea nu așteaptă veșnicia și nu are cine să-i spună despre ea, iar Eu vin cu ea pe pământ și n-am cui să-i spun de ea și n-am cui să i-o dau.

Mă mângâi cu tine în suspinul Meu, poporul Meu. Suspin cu tine, căci te-am învățat să semeni cu Mine și să suspini și tu după om, că mare este rătăcirea omului de pe pământ, iar Eu, Domnul, am în mijlocul tău venirea Mea după om, lucrarea Mea de strigare după fiecare om, ca să vină omul pe calea luminii și să stea pe ea, și ca să scape el de duhul întunericii acestui veac, care îl ține pe om în duhul rătăcirii de Dumnezeu.

Eu vreau să-l trag pe om înapoi la Tatăl. Când am plecat la Tatăl ca să Mă așez iarăși de-a dreapta Lui, în ascultare de El, după înălțarea Mea între cele cerești, am spus că dacă Mă voi duce îi voi trage pe toți la Tatăl. Dar Mie nu Mi-e milă numai de cei ce M-au iubit și Mă iubesc și Mă așteaptă mereu cu dor, ci Mi-e milă de tot sufletul de pe pământ, și Mi-e milă, și suspin după om. Dacă omul ar suspina după Mine, Eu n-aș mai purta atâta suspin, dar omul nu știe ce este suspinul Domnului, plânsul Duhului Sfânt Mângâietorul, Duhul cu Care Eu vin pe pământ ca să-l învăț pe om Duhul lui Dumnezeu, și să scape omul de duhul lui care îi aduce și lui și Mie durere și suspin. Așa a pățit omul cel zidit de mâna Mea în vremea facerii cea de la început, după ce am făcut cerul și pământul și toate podoabele lor. A lăsat omul pe Dumnezeu și s-a luat după duhul său și nu s-a mai întors înapoi la Mine ca să-i dau iarăși viața Mea în el, statul Meu în el, și el să-Mi dea Mie viața și să-Mi dea iubirea din care Eu l-am zidit pe el.

Cu mare dragoste l-am zidit pe om. Cu mare dragoste te zidesc pe tine acum, la sfârșit de timp, poporul Meu. Cu mare, mare dor suflu Duh Sfânt peste ființa ta, ca să te înveți tu mereu, mereu cu ființa Mea în tine, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, Care te învață iubirea Mea, Care împarte cu tine suspinul Meu cel după om. Îmi amintesc cu durere și cu lacrimi în mijlocul tău ziua când l-am pierdut pe om și când el a pierdut grădina raiului în care Eu l-am așezat după ce l-am zidit. L-am zidit ca să am mângâiere de la el, așa cum un părinte își face un copil ca să se mângâie cu el și de la el. Omul însă s-a depărtat de Tatăl său și de mama sa și s-a alipit cu femeia sa și s-a despărțit de Cel ce l-a făcut pe el. O, nu mai are omul mângâiere pe pământ, și în zadar caută să aibă, în zadar își face fii omul. Totul e numai minciună pe pământ, și omul nu știe să se mai întoarcă la Dumnezeu. Eu însă vin cu Duhul Sfânt Mângâietorul, căci le-am zis celor ce Mă iubeau: *«Dacă Mă duc la Tatăl, nu vă voi lăsa orfani, ci alt Mângâietor vă voi trimite ca să vă învețe și ca să fie cu voi în lume»*.

Duhul Sfânt este Cel ce S-a împărțit pe Sine prin prooroci, și n-a fost pământul fără Dumnezeu pe el, dar omul n-a mai avut ochi și urechi spre Dumnezeu, căci a căzut pe pământ, iar Eu vin să-l ridic și să-i dau înapoi raiul, că pentru om am făcut raiul, poporul Meu.

Cu lacrimi și cu suspin nemângâiat a părăsit omul raiul după ce călcase legea iubirii lui Dumnezeu, iar acum, Eu, Domnul, voiesc de la om, cu lacrimi și cu suspin să caute după locul lui din rai, căci raiul a fost făcut, și este, precum Dumnezeu este și Se poartă după om să-l cheme înapoi în rai, în viața Duhului Sfânt Mângâietorul, căci Eu nu l-am lăsat orfan pe om dacă M-am așezat ascultător de-a dreapta Tatălui ca să fiu voia Lui și nu a Mea, și ca să ia omul pildă de la Mine și să stea de-a dreapta Mea și să Mă prețuiască, și ca să-l prețuiesc și Eu, și să-l păzesc de

vrăjmășia duhului potrivnic lui Dumnezeu și care l-a luat pe om din brațul Meu, din raiul cel făcut pentru om ca să fie al Meu omul.

O, poporul Meu cel călăuzit de șoapta Duhului Sfânt Mângâietorul! Când poate omul, nu mai poate Domnul. Învăță-te din Mine, poporul Meu, că Eu stau de-a dreapta Tatălui pentru ca să învăț, și la El Mă uit când lucrez, căci fiul care seamănă cu tatăl, acela este mângâierea tatălui, dar nu este pe pământ această minune. Și iată, pe Mine M-au iubit cei ce nu întrebau de Mine când am venit de la Tatăl între oameni. Cei rătăciți cu viața au venit și M-au aflat și M-au iubit, iar cei ce se numeau fii M-au judecat ca pe un om, căci nu M-au iubit dacă n-am semănat cu ei, și au stat orbi pentru venirea Mea cea de atunci, și despre care ei știau prin prooroci.

Vin după om Eu Însuși, că nu mai vede omul calea care să-l ducă spre pacea lui, spre odihna lui cea de după alergarea cea multă a lui. Vin și stau cu cuvântul Duhului Sfânt în calea omului, numai să Mă cunoască omul. Dacă omul voiește, Mă cunoaște, iar dacă nu voiește, el nu-și deschide inima și urechea ca să cunoască șoapta Mea, suspinul Meu cu care plâng pe urma omului ca să-i aduc împăcarea cu Tatăl, și apoi să-i dau mâna și să-l trag la Tatăl, unde îl așteaptă îmbrățișarea cea de tată și bucuria cerului pentru întoarcerea omului la Tatăl. Amin.

O, Tată Savaot, umblu suspinând după om ca să-l aduc la Tine, Tată, așa cum am spus că voi lucra atunci când M-am tras de lângă ucenici și când le-am spus că merg la Tine ca să-i trag pe toți la Tine, la Tatăl Meu, ca să fim iarăși în fericire cu omul, Tată. Iată, Îți cer cu rugă din mijlocul poporului care Ne primește ca pe Dumnezeu, și Te rog din mijlocul lui și cu el Te rog să împlinești Scriptura nașterii din nou a lumii. Te rog pentru inimă nouă în om, Tată, că Mi-e dor de dragostea Mea în om, ca să-Ți aduc înapoi omul, Tată, ca să-l trag la Tine și să fie omul.

Plânge omul cel zidit de mâna Mea, plânge după tot omul care s-a născut din om, și se roagă la Tine și la Mine să-i dau inimă nouă omului de azi, ca să se facă salvator omul cel de azi și să asculte de Dumnezeu așa cum ascult Eu de Tine, Tată, că Îți sunt Fiu iubit, iar Tu faci voia Ta prin Mine, fiindcă Eu așa voiesc și așa Îți sunt Fiu iubit. Amin.

– O, Fiule cu duh de copil, Tu ești Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și cu duh de copil al Meu lucrezi ca și Mine, iar Tu ai știut taina aceasta cerească atunci când ai spus că dacă omul nu se va face copil, nu va intra în împărăția lui Dumnezeu, nu va avea în el împărăția lui Dumnezeu.

Duhul de copil ca și Duhul Tău, Dumnezeule-copil, aceasta îi doresc Eu, Tatăl, poporului cuvântului venirii Tale după două veacuri când iarăși vii pe pământ după om pentru ca să-l faci iarăși pe om după chipul și asemănarea Noastră, Dumnezeule-copil. Te-am coborât pe pământ și le-am spus tuturor că ești Fiul Meu, și tot așa le spun și azi tuturor: El este Fiul Meu, și întru El Eu sunt și Eu binevoiesc, iar în El este Duhul Sfânt Mângâietorul, cuvântul Tatălui și al Fiului pentru nașterea din nou a lumii, căci Eu și cu Fiul Meu iarăși lucrăm și noi le facem pe toate, precum este scris să se îplinească acum, la sfârșit. Amin, amin, amin.

– O, fii ai oamenilor, vă grăiește Tatăl și Fiul, Fiul și Tatăl din mijlocul poporului venirii Domnului pentru facerea din nou a lumii. Lăsați-vă chemați, lăsați-vă aleși, că vine Domnul pe pământ ca să-i aleagă pe cei credincioși venirii Lui și să le dea loc pregătit, ca acolo unde este El, să fiți și voi, dar faceți-vă ucenici ai venirii Mele de la Tatăl la voi și după voi.

Lăsați-vă de duhul acestui veac, căci duhul lumii este duhul cel vrăjmaș lui Dumnezeu și nimeni nu poate să facă cele ale lui Dumnezeu dacă nu este chemat, ales și credincios, dacă nu este trimis de Dumnezeu, după ce seamănă cu Dumnezeu unul ca acela. Veniți la lumină, ieșiți la lumină, căci viața înseamnă Dumnezeu, dar învățați taina vieții. Postiți de tot ce este rău și întunecat și hrăniți-vă cu Duhul Sfânt Mângâietorul, căci Eu am spus tuturor că omul nu trăiește dacă mănâncă numai pâine, ci trăiește dacă se hrănește cu cuvântul cel ieșit din gura lui Dumnezeu. Și iată masa Mea! Luați din ea și hrăniți-vă cu duhul vieții veșnice și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, plini de har și de adevăr, închinându-vă Domnului. Pregătiți-vă viața și hăinuța ei hrănindu-vă cu Duhul Sfânt Mângâietorul, și stați ca unii care așteaptă pe Stăpânul lor să vină și

să le aducă bucuria veșniciei lor, cerul cel nou și pământul cel nou pentru cei ce învață de la Dumnezeu, așa cum Eu învăț de la Tatăl, și de la El iau și vă dau. Amin, amin, amin.

Iar tu, poporul Meu Ierusalim, binecuvintează numele Meu de pe creștetul tău și cinstește-L pe Domnul vestindu-I venirea Lui la tine, și de la tine spre toate neamurile pământului, din cele patru unghiuri, ca să vină ele spre muntele învățaturii și să ia și să se facă fii ai lui Dumnezeu, cu har și cu adevăr în ei, iar Eu să le fiu lor Dumnezeu. Amin.

Pace ție, Ierusalime nou! Păstrează-te în hăinuță nouă. Harul și adevărul Meu să fie lucrarea ta, ca să lucrăm lucrarea Tatălui și să vadă neamurile pământului lumina Mea de peste tine, cuvântul Meu care cheamă și sfințește pe tot cel ce va crede și se va mântui crezând și împlinind în el împărăția Mea.

O, poporul Meu, nu uita să lucrezi peste tine putere pentru Mine, și să mângâi și să întărești venirea Mea la tine, și să fii copil al Tatălui Meu, așa precum sunt Eu. Amin, amin, amin.

20-02/05-03-2006